

kunne søge. Og det viser sig så, at det kunne man godt, for den 24. september samme år får han et brev om, at tilskuddet er bevilget.

Det vil sige, at nogle har kunnet søge. Hvorfor er det så ikke blevet offentliggjort, at alle kunne søge? Hvorfor er det stort set kun ministerens venner, der har kunnet søge nogle midler, man ikke kan søge, og som er driftsmidler? Det hænger da ikke sammen, hr. minister.

Torben Hansen (S):

Man må jo sige, at når man hører ministerens lidt famlende svar, så breder forvirringen sig totalt herinde i Folketingssalen: Hvad er det egentligt, vi taler om?

Jeg står faktisk med en udskrift af en tale, som ministeren har holdt den 19. august 2002, og der vil jeg da gerne gå så langt, at dér er det da nævnt – men der er det en pulje.

Så er spørgsmålet: Hvad er der sket inden for de sidste 14 måneder, siden det da var en pulje, og så var det driftsmidler, og så var det pulje, og så var det driftsmidler? Er det sådan en normal lemfærdig omgang med midlerne? Det tror jeg næppe. Det kunne jo være rart for definitionen, at ministeren her så vil stå fast på, hvad det egentlig er, det er.

Det virker jo også besynderligt, at såvel Danmarks Naturfredningsforening som Natur og Ungdom aldrig nogen sinde har hørt om det, da de er de store spillere også inden for det her område. Undrer det ikke ministeren, nu når ministeren har brugt så meget tid på at forklare og fortælle om den her pulje?

Kl. 15.25

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg har tilkendegivet over for alle de her projekter, at jeg synes, det er en rigtig god idé, for børn og unge og naturpolitik står højt på regeringens dagsorden. Jeg synes, det er fantastisk flot at se, når jeg kan se alle de projekter, som enhver jo kan gennemgå. Hvis man har lyst til at læse det, man har fået udleveret, så vil man kunne se det, og det synes jeg da kun er fint. Jeg ville da også gerne have haft, at man havde fokuseret på de der fantastiske gode projekter, hvor folk frivilligt yder en kæmpe indsats, og hvor børn og unge får fordele ud af det. Sådan er det bare.

Jeg kan jo høre, at det er ned i detaljen, vi skal nu, og på spørgsmålet fra fru Pernille Blach Hansen, om jeg i mit embede som minister har haft mulighed for at påvirke udvælgelsen af

projekterne, så er svaret: Ja, det har man som minister. Men hvis man spørger, om jeg så har gjort det, så er svaret nej. Så enkelt er det.

Når man i dag står og diskuterer: Gad vide om det nu er en pulje eller noget andet?, så er det jo, fordi man har lyst til at gøre noget specielt ud af en pulje. Det, der er interessant, er, om det er en tilskudsordning. Det er da helt specielt og sjældent set, at man nu diskuterer, om en pulje har noget specielt ved sig. Nej, det er en sum penge til et eller andet formål. Det kan man finde ud af ved at kigge i finansloven; dér står det helt tydeligt, at de er afsat til velfærdsfremmende formål.

Det er jo tankevækkende, at jeg nu her i spørgstiden skal have et spørgsmål, der går på, hvad hr. Jens Vibjerg har ment. Det må man da spørge hr. Jens Vibjerg om – hvad han skriver eller ikke skriver. Jeg konstaterer blot, at når man vender tilbage her, så er det klart, så meddeler man, om det bliver givet til projekterne eller ej.

Så siger fru Pernille Blach Hansen, at det er underligt, at jeg har orienteret de andre ordførere om, hvilke projekter der får penge. Det synes jeg da er helt naturligt. Når man har haft den interesse i det, og man også har indgået et forlig omkring det – hele naturforliget – så er det da kun naturligt, at man også ved, hvad de bliver givet til.

Sandheden i den her sag er: Der er intet i den, der er ikke fugls føde. Fru Pernille Blach Hansen forsøger lige til sidst at sige: Jo, men der er noget med, at ministeren har orlov fra en skole. Det håber jeg fru Pernille Blach Hansen har tjekket, for til det kan jeg sige: Jeg har ingen orlov fra Sommersted Skole, hvor der står en stilling og venter på viceskoleinspektøren.

Pernille Blach Hansen (S):

Ministeren siger her, at han overhovedet ikke har haft nogen indflydelse på, hvilke konkrete projekter der blev valgt ud. Skal det forstås sådan, at ministeren ikke på noget tidspunkt har tilkendegivet over for Skov- og Naturstyrelsen under den ene eller den anden form, at det her var nogle gode projekter, som han meget gerne så fremmet? Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvordan kan der være tale om en pulje, man ikke kan søge, når Skov- og Naturstyrelsen i et internt notat selv har listet, hvem der reelt var ansøgere. Det er jo fremgået undervejs i sagsbehandlingen. Det virker meget, meget mystisk.